До Читачів Канадийского Православного Міссіонера:-

Православний Русскій Народе! — Отворяємо двері до твоєї хати та щиро, по приятельский витаємо—Слава Ісусу Христу! Тими словами витали себе св. Апостоли; тими словами вітали себе давні Христіяни; по тих словах пізнавали себе всі ісповідники Христового стада хоч ті слова для мудрагелів нинішного часу за старі, но для дійсних ісповідників Христового імени вони незамінимі.

Наколи вступаємо з такими словами до твоєї хати, певно, що не закриєш своїх дверий, наколи почуваєш себе Христіянином. Чого доброго принесли, чи скажете—запитає не один добрий Христіянин. Отож відповідь наша є та: ідемо з першим листком Православного Міссіонара, котрий має голосити правду, бути дуже далекий від вуличних сварок, котрими через якийсь недогляд або брак здорового розуму переповнились наші всі газети.

Бути далекими від фанатичних релігійних або національних поглядів. Голосити справедливо історію Христіянской Православної Церкви і єї народів. До того еще треба додати, що наша Православна церков в Канаді не має свого язика аби можна було висказати свою історію.

Історія нашої православної церкви дуже, а дуже інтересна і наколи би ми єї знали, то певно що ніхто несьмівби нам говорити про якусь іншу віру. Краса, обичаї, звичаї нашої церкви є незамінимі. Ні одна із Христіянських церков не має такої величности і святощів як церков Православна; кажется, що Соломон во всей своїй славі недорівнав Христовій невісті. Отож не диво, що вороги Православної церкви надуживають всеї своєї сили аби єї знищити. Найкраща красавиця сего світа наколи вона буде німа, без свого власного слова, то краса єї останеся нічим.

Так і церква наша православна, без свого власного живого слова есть нічим.

Отож Православні Міссіонери в Канаді дають свій почин аби наша красавиця—православна церква в Канаді мала свій язик і своїм красноречивим слогом правди могла приподобатись не тілько своїм, але тим більше чужим, котрі по своїм недогляді являлися навіть ворогами.

Отож Дорогий Брате і Сестро, свідком і запорукою для тебе най буде той святий Хрест на верху нашого Міссіонара, котрий не позволить тебе лаяти як се робиться в других органах.

Говоримо наперед, що жадна допись в Міссіонари не буде поміщена наколи буде мати напад безпідставний та вуличне лаяня, хоч би се був наш найбільший ворог. Дописі будуть дуже радо поміщені наколи вони будуть мати моральний характер.

Для заспокоєня крикунів, котрі підіймуть крик з того поводу, що Міссіонар виходить фонетикою, скажемо, що не кричати треба, а научити тих, що етимології не знають. Тим більше що народ сегодня повинен дивитися що пишуть а не як пишуть.

Знаючи, що наші православні Буковинці та Галичани лише за малими вимками знають етимологічну правопись, отож нашим обовязком есть дати Міссіонара всім аби могли читати й знати що в нім пишется.

Чесних господарів, котрі хотіли би видіти Міссіонара печатаного етимологією, перепрошаємо, що не можемо сего на разі зробити, а на крикунів не будемо звертати найменшої уваги, бо на те крикуни й є, щоби кричати.

Щоби Міссіонар виходив інтересним а

тим більше корисним для загалу, проситься як духовних о.о. так учителів, дяків та щирих православної церкви посилати добре прихтовані дописі. Такий орган лише має місце сегодня і доконче потрібний для всего загалу. Отож до праці всі вище згадані!

На закінченя редакція Канадійского Православного Міссіонара сердечно поздоровляє всіх прихильників православної церкви і всіх читачів єї органа.

Слово до Вп. Учителів Русского чи Українського походженя.

Котру із наших газет возьмеш до рук, то зараз заглянеш: „Потребуємо українско-англійського учителя до такої а такої школи". Дуже файна прикмета, що наш народ начинає понятувати за своїми учителями. Тепер спитаймо, а чи є у нас учителі наші? і чи дійсно ті, що зовемо своїми і просимо їх, чи вони наші? Се питанє далеко не розвязане! Думаю, що не помилюсь, коли скажу правду, що наших учителів можна порахувати на пальцях одної руки. Конечно, що хто прочитає то певно що дуже мене низько осудить ,бо після статистики то наших учителів начисляють уже сотнями. Так я не роблю спротивленя сему доказови. Но таких учителів, які дійсно є учителями їх навіть одної десятки нема на цілу Канаду. Я не перечу, що наші учителі перфектно знають вести англійску школу. Вони на тоє мають навіть свої удостовіреня або як ми тут зовемо—сертифікати. Но у тих учителів нема своєї власної духовної науки; в них нема нічого христіянского, що моглоби заспокоювати зболене серце фармера, котрий шукає свого учителя. Наші люди звичайно є або православні, або греко-католики. Єсть конечно дуже маленька часть наших фармерів, котрі в пошукуваню ліпшої віри перейшли через протестантизм у всяких формах і тепер не належуть нікуди. Значить, лучшої віри яку мали не найшли а свою стратили. Конешно про таких говорити есть лишне, бо до таких загублених людей без христіянской души належить більша часть нашого учительства. Возьмемо собі ганебний примір під розсудок. Наколи Ви є православний, чи греко-католик приїздить там священик на відправу раз на кілька неділь. До церкви сходиться поважне число людей будь се Англійці або Німці, то вони всі як оден будуть співати, а до нас зайдеш то аж встидно стояти наколи тобі наше дивацкі мелодії виводити фармерский дяк, старий, хрипливий, тай до того ще не письменний. Старі привикли уже до такого, а молодіж до того не привикла і не повинна привикати, бо се сором між культурними людьми. Буває навіть так, що у церкві правится, старші в церкві а молодіж на дворі та не сама а з своїм велебним учителем провадить час в пустих бесідах.

Вірю, що народ просить учителів до себе котрі дійсно есть учителями не лише англійскої школи, але аби мати у себе примірного чоловіка. Дуже богато на кольонії зависить від учителя. Кольонія має у себе лише одного інтелігента, котрого повинні як діти так старші шанувати, а учитель повинен старатися як слід заховати свою учительску повагу і христіянску мораль.

Учитель в школі повинен дітем давати християнску науку самий, або если там єсть священник православний або католицкий, то повинен сам просити священника аби той уділив часу і бодай раз або два рази на тиждень приходив до дітей учити катехізму. Наколи нема священника там то учитель повинен самий його заступити. Учитель повинен маленьких дітей приучувати співу як церковного так і світского. Учитель наколи в церкві правится, повинен найперше бути в церкві з діточками на переді, та співати Службу Божу і старших заохочувати доспіву та читаня в церкві. Таких учителів потребують християни на кольоніі і честь тим учителям, котрі то виконують. Конешно не всі учителі то можуть робити. Про се не буду розписуватися. Одно скажу, що учитель повинен таким бути і на се себе заставити.

Поза церквою учитель повинен уділяти часу на світскі гожі забави, [illegible] молодіжи та заставляти молодіж поводитися як найгарнійше.

Но оден раз можна почути як священник манкарить молодіж, а навіть і старших, що не уміють поводитись так як належится християнам. Єсли би наше учительство дійсно було християнське, то воно могло би много тому запобігчи та не одну навіть і наше духовенство і воно також недбайливо дивится на то все. Отже дорогі братя учителі і Ви оо. духовні, не возьміть мені за зле, що навів трохи критики по ваших адресах. Зрозуміймо то, що нас просить і ми повинні просьбу прийняти і виповняти вимоги народа, бо народ не просить робітника корчі рубати, а просить на те аби засвітити світло в його духовнім домі. Будьмож гідними тої великої учительской чести.

Канадійский Православний Міссіонер.

Пригадайте собі Русскі люди ту давну, минувшу пору, коли Ви приїхали в Канаду. Що ви тут найшли? Найшли ви тут величезні простори землі з лісами. То ліси були вам стріхою, поки ви не побудували бурдею свого.

Сумно вам було тоді в тім сирім бурдею, а до того ще і комарі не давали вам спокою, що ще більше додавало серцю туги. Хто до вас тоді прийшов, коли ви були в такім великім смутку? Перше всіх прийшов до вас православний міссіонар. Ті православні міссіонарі прийшли до вас, як післанці Христові, щоби потішали вас русскі люди в вашім великім горю. Ті перші міссіонарі, котрих нині ми продовжуємо роботу, наче хотіли, щоби комарі всі не кусали вас, а хотіли розділити ваше горе і укріпити вас духовно.

Нагадайте собі русскі люди, як ви тоді з великою радістю приймали тих міссіонарів, котрі прийшли сюда в Канаду і разом з вами переживали по бурдеях всі недогоди життя і заспокоювали вас духовно, будили вашу совість, щоби ви не забували Бога, а були з Богом і стреміли до всего що єсть лучше і Боже.

Так і нині всі ті міссіонарі—православні священники, котрі горять вірою до Господа Бога і до всего свого поневоленого руского народа, продовжають ту Христову роботу, не зважаючи на всі ті напади, які приходиться тепер переносити православному священству від тих людий, котрі стратили свою совість і по двайцять разів міняли свою шкіру і бала-

мутять людий, щоби розрушити церков Христову.

Серед тих всіх невигод нашого життя, де ми православні рускі люди є наочними свідками того всего, ми православні рускі священники рішили видавати „Канадійскій Православний Міссіонар" котрого цілею єсть нести світло правди рускому народови й розсилати того Міссіонара скрізь по світі, де живуть рускі люди, куда ми лично не можемо зайти і сказати слово Божої правди. Най той печатаний наш „Канадійскій Православний Міссіонар" зайде скрізь до руских хатів, а ви рускі люди одчиніть єму двері до вашої хати, одним доляром на рік передплати. Най вам скаже слово правди, най він будить вашу совість, як старих так і більше всего молодих, котрі часами думають що їм кромі танців нічого більше не треба.

Від вас Всечесні Отці духовні, чесні комітети церковні і всі православні добрі люди, зависить житя і робота „Канадійского Православного Міссіонара". Як ви его зрозумієте і поможете, то він буде виповняти свою ціль на славу Божу і добре свого народа. Отож до роботи спільної всі як старі так і молоді, беріть Міссіонара до рук, передавайте оден другому, несіть його хата від хати, збирайте передплату, збирайте на пресовий фонд і самі жертвуйте. Най не буде ні одного православного Християнина, щоби не мав в своїй хаті „Православного Міссіонара", котрого цілею єсть нести світло свому рускому народови.

Тяжко тепер для православних в Канаді, що нема своєї рускої православної газети. Коли так страшно бушує безвіре, свищуть страсти властолюбія, чим народ деморалізуется і робить переступленя і общественні злоупотребленя і рідні партійні роздори. То все як які розбійники ізранили і болотом обкидали нашу православну церков, а ми еї рідні сини спокійно стоїмо і дивимся на то і не хочем еї помогти. Чи вжеж ми забули клич наших борців—Пора, пора за Русь святую і церков рускую храни.

Прот. Александер Пиза.

Гордість і Смиреніє!

Тих дві річи єсть противні одна другій в житю людськім, длятого я хочу по своїй силі представити вам, православні люди, як бридка єсть Господу і людям гордість, а як приємне єсть Богу і людям смиреніє.

Гордість дуже легко мож пізнати по її плодах. Хто уповає сам на себе, або виноситься понад міру своїх ближніх, хто таїть свій блуд, самохвальство, зарозумілість, се є плоди по котрих можна легко пізнати гордість.

Перший ангел возгордився проти Бога і був вигнаний з неба і осуджений на віки. Через гордість наші прародителі согрішили і були вигнані з раю. Через зарозумілість свою фарисеї засудили Ісуса Христа на роспятіє. Гордість не любить узнавати висшої над собою власти. Горді діти не хочуть почитати свого отця і матір, гордий священник не хоче повинуватися свому Владиці, зарозумілі люди не хочуть слухати свого душпастиря, чим понехіряють слова св. Апостола Павла—„повинуйтесь наставникам вашим". З того всего зароджується в чоловікови самолюбність і пустохвальство, з чого зароджуется завість і гнів, а з того месть і другі недобрі діла. Так опанований гордостею чоловік, падає низько, ставить Бога проти себе, бо гордим Бог противиться. Гордий чоловік єсть сліпим і глухим

бо до него не прийнається слово правди. Гордий чоловік, клевече і чернить добрі діла других, щоби тим показати як найясвійше свої злі діла. Но горе тобі гордосте, ти мерзька еси перед Господом і чоловіком. (сірах, 10.7)

Смиреніє також дуже легко можна пізнати. Поглянько на смиренного Митаря, як він склонив свою голову і кличе до милосердного Бога: "Боже, милостив будь мені грішному". І кождий смиренний чоловік перше свої хиби справляє, а не кричить на других.

Смиренний чоловік всегда признає в собі всі свої слабости і недостачі, а если і чим богатий, то свойм смиренієм рахує за дар Божий і не гордиться тим. Смиренний чоловік завше кориться перед волею Бога. Смиренні діти завше покірні і послушні своїм родичам, зато вони стаються любі Богови і людям. Хто смиренного не любить, або не ненавидить? Він ні з ким не посвариться і нікому не спротивиться. Дятого оден учитель церкви учить, що смиреніє есть світ християнства. Кождий смиренний Християнин очи свої возносить до неба з вірою, любовію і надією, а Христос его потішає приміром своего смиренія аж до смерти, смерти же крестныя.

Отож православні Рускі люди, скріпляйте в собі смиреніє і викорінюйте з себе гордість, яка есть загибелею для того, хто ей має. Плекайте в собі і дітях своїх смиреніє, і послух, бо смиренним Господь дає благодать.

Прот. Александер Пиза.

ПІЗНАЙ САМОГО СЕБЕ!

Яка красна так природа, те красне сонце той круглоліций місяць, ті ясні зорі серед ночи, а коли ми глянем на ті діти весни, на ті світи, то мусимо сказати: „Великій єси Господи і чудні суть діла Твої".

Однак та вся краса, вона без чувства. Те так велике сонце, що наша земля проти неї так виглядає, як макове зерно проти великого гарбуза, воно, те сонце не знає нічо само про себе.Воно не знає, що воно дає житє цілому світови, воно не знає, що без него прийшла би смерть землі. А той місяць, що дає красу ночи, що він знає про себе? А ті всі світи, ті ясні зорі, що бавлять наше око ясної ночи, те все нічого чувствує, нічого не знає само про себе. Навіть тая наша кормителька—земля.

Так само і та вся звірина, помимо того, що має чувство, але свідомости в них нема, вони не мислять, їх веде оден інстинкт і вони мусять іти туда куда їх інстинкт поведе.

Оден чоловік, се вже архитвір, сей знає про себе, він знає про те, що его окружає, він мислить і носиться своїм мислями високо поза ясні зорі,далеко поза широкі океани, він може вернутися своїми мислями взад аж в дитинячі літа, або вперед до глубокої старости, а навіть пробує заглянути за занавісу смерти.

Він, той чоловік, пізнав і зміряв віддаль сонця, він зміряв дорогу місяця та звізд, він знає коли припаде затьміннє сонця, або місяця, він потрафить говорити на віддаль соток миль і то без жадного проводу, без дрота, він заглянув в середину живого чоловіка і бачить бючеся серце, він уміє залетіти там де птах не долетить і то не тільки мислею але тілом. Досить того, що той чоловік до нині знає вже дуже богато, знає, що він стоїть вище того сонця, тих звізд, тих широких океа-

нів і тих всіх просторів, котрі кормлять чоловіка своїми плодами.

З того виходить, що чоловік се пан того всього, видно, що на его услуги віддано те все і що той чоловік мусить бути вінком того всего.

Всьо красне, всьо пожиточне, а при тім всьо віддане чоловікови, отож видно, що той чоловік мусить бути таки найкрасший, він мусить бути проти того всего сотворений. Так то і есть. В того чоловіка є розум, є свобідна воля, его нічо не вяже кромі заповіди любови, котра то заповідь мусить бути легка, бо се любов самого себе і другого такого як він.

А однак той чоловік дуже часто переступає сей поріг, він нераз перестає любити своего ближнього, а тим самим і своего Сотворителя. Чому воно так? А се тому, що той чоловік пізнав світ, але не пізнав самого себе.

Дивно нам буде видаватися наколи ми будемо виводити се, що чоловік ще не пізнав самого себе, бо як се може бути?—скаже не оден. „Таж наколи він міг пізнати світ, котрий стоїть дальше від него, то чомуж би він не міг пізнати самого себе, наколи він сам в собі криєся, сам в собі жиє".

Наколи хочемо пізнати, чи чоловік вже пізнав самого себе, то гляньмо на того чоловіка, котрому імя нарід, гляньмо на того загального чоловіка,—на людство.

Кождий чоловік по природі людства есть собі рівний, есть собі брат і кождий повинен старатися, щоби він в дійсности був братом для всіх, але чи так воно есть? чи се правда? Ні, і сто раз ні! Бо наколиб так було то в той час пропалоб лихо з того світа.

Той, котрий дре високо голову і дивиться гордо на свого, як кажуть меншого брата тому, що той его брат не мав того знания, то він ще не пізнав самого себе, він сего ще незнає, ніє в той час оли до грудей не вернеся той послідний віддих, то з того надутого тіла станеся болото і тим часом нім чоловік що жие то треба так жити, щоби через те житє, прикрасити світ і лишити сліди добра на тім світі.

А той знов, котрий тягне в чотири погибелі перед таким самим чоловіком як він, чи вже пізнав самого себе? Ні, так само ні, а то тому, що сей за низько цінить гідність чоловічу. Наколиб пізнав самого себе, то не булоб гордого богача і покірного зарібника, котрий голодом прибитий не розцілує гладку перстенем прибрану руку, тілько за те, щоби та рука подала кусок хліба.

Правда, що если в природі такий порядок, що сонце стоїть висше місяця хоч если таке саме сотворіннє як місяць таксамо само від себе не залежить, як маленький гриб не може зрівнатися з високим дубом, отож так само і поміж людьми. Коли ми глянем поміж людей, то ми побачимо, що се чоловік і то чоловік, але поміж ними есть велика і то дуже велика ріжниця. Сей має великі здібности і він стоїть на висоті геніа, а тамтой знову нічого нікому не винуватий—от ходить та толочить ту землю святу щоби кусок хліба достати, тай вже все. Але чи сі два ріжні типи, чи се не люди, чиж се не два брати? Чи є тут причина гордости або смутку? Ні, нема! А нема тому, що геній дар, а в того другого того дару нема. Але се треба знати, що те, котре дар, то ще не власність а тільки дар і що є хтось, що ті дари роздав.

Наколи'б чоловік пізнав самого себе, то сегодня не було'б гордого пана і бідного робітника, всі помимо своєї нерівности після дару, були би брати по природі людства.

Дуже велике тепер лихо на світі через те, що чоловік звертає всю жажду в погоні на пізнаннє світа, а мало що на пізнаннє самого себе. Дуже велике лихо тепер на тім світі, що чоловік переціняє себе, а забуває на те, що він сам від себе не становить нічого, що хтось есть, що поставив всему границю і керує всім тим, що нас окружає, а таксамо й чоловіком. Тим самим чоловік робить собі кривду, бо стає гордим та зарозумілим, а при тім темним незнайком самого себе.

Свящ. І. Хруставка.

Чи на земли є щасте?

Що чоловік шукає щастя, вдоволення, г тім нічо дивного ані злого. Ті всі змагання і погоні за щастєм, котрого прагне людство є неначе голосною мовою, котра говорить нам про нашого Творця і вічну щасливість, до котрої ми покликані від віків. З сею жадобою ми родились, з нею і помремо — вона є вічна, як вічна є наша душа.

Насуваєсь однак питання, чи є на земли щастя? На світі є якийсь процент того щастя, якого прагне наша душа, но не кождий уявляє собі то щастя однаково. Оден добачує його в одним виді — другий знов в противнім, а третий зневохочений обома зітхає тяженько і говорить: "О Боже, який я нещасливий!" Всі шукають правдивого щастя; днями і ночами думають про него, а оно неначе утікає від всіх; люди часто не доходять до щастя. Чому ж се так? Тому, що щастя і егоізм — самолюбство — так би сказати не ростуть на однім стеблі. Кождий чоловік призначений на то, що не жие сам для себе. Він не може жити окремо від других людий. Він є звязаний з цілим своїм окруженнєм, з цілою природою і людьми. Коли примиром приходить на світ дитятко, воно належить до своєї родини, дістає від неї своє імя, місце і права. Колиб таке невинне дитя лишено опіки — воно умерло-б передчасно. Не інакше діється з цілими народами і всім людством. Наш світ так устроєний, що вимагає загальної кооперації—злуки. Тим лучником, котрий є неначе цементом в фундаменті се християнська любов. Без неї нема і не буде щастя чоловікови. Наука, слава, богацтво сего світа, суть неначе орудники до того щастя, за котрим так тужить наша душа. Однак всі здобутки людського духа і розуму, вся людська слава, котра лунає по широкім світі без християнської любови се тінь, котра скорше чи пізнійше зникне.

Християнська любов царить там де нема поділу на народи, на бідних і богатих, на гарних і поганих, се є любов про яку сказано: Бог є любовію. На сій любові мусять і опиратися щастя кождого чоловіка, родини і всіх народів.

Самолюбство се не розумна власна любов. — Говорю не розумна, бо власна любов є не лише дозволена але і наказана. Закон наказує: "люби ближного, як себе самого". Хто однак виступає проти сеї заповіди — якоюсь кривдою чи иншим непохвальним ділом, прагне щоби побільшити свій добробут, славу тощо, і так присвоїти собі щастя на земли — ніколи його не досягне. Щастя криєтьcя в чеснім і примирнім життю чоловіка і спокою його совісти. Хто отже утратив спокій совісти, сей попращався з щастєм. Лучше є терпіти недостачу або які инші прикрости, як вирігати совість собі чи свому другови. За не спокій совісти часто чекає чоловіка судьба Юди.

Вже погане в давнину говорили, що наслідування є найлішшою школою і тому радили кождому вибрати собі за взір якогось чоловіка, бездоганного життя, завсігди держати перед очима той взір, а вдивляючись в него старатись наслідувати його. Для нас православних христіян нема красшого взору як Христос, а життя христіянське не може бути иншим як тільки наслідуванням Христа. Він є найгарнійший взірець до наслідування. Він сам вказав, що "я є дорога, правда і життя". Як античний лік не дає здоровля хорому, коли його лиш хвалиться а не вживається, так і наука христіянська робить тільки на тих рішучий знак, хто жиє після його науки.

Отож жийте з Богом все і всюди, бо все в Його силі. Шукайте щастя, вже г сім житю, але рівночасно вибирайте дороги які ведуть до дійсного щастя і вдоволення. Не вганяйте ак надто за богацтвами, бо вони не дадуть вам вдоволення лиш журбу, не віддайтесь гріхам і порокам, бо вони знищуть вашу душу і здоровля, працюйте і ощаджуйте а після сил поможіть біднійшим від вас. Ся поміч і жертва на добродійні цілі дадуть вам роскіш, більшу як всі богацтва. Жийте приязно і в згоді з вашими сусідами, помагайте своїй святій православній церкві; кінці нехай кождий з вас пренумерує собі оцей "Місіонар". В вільних хвилях читайте і других до сего заохочуйте. Він принесе корм вашим душам, потішить в нещастю і принесе вам щастя душевне, котрого так жаждеть ваша душа, й котрого сей світ не всилі вам дати.

А. КРУСТАВКА.

Постанови Альбертійского Благочинія.

Дня 3. февраля с.р. відбулося зібраннє Руского Православного духовенства провінції Альберти в Смокі Лейку, під предсідательством Благочинного Альберти о. Пизи. Було много переговорів на всякі теми. Найбільше показався некучим матеріяльний стан міссії.

Принято слідуючі резолюції.

1. Кождий священник обовязково має платити 1 долар кождого місяця в міссійну касу;

2. Священник має за кожде хрещене дитини сколектувати для міссійної каси від родичів дитини 25 центів і родичам видати цертифікат (посвідку) роджения і хрещеня;

3. Священник за кожде вінчаня обовязково має сколектувати оден долар до міссійної каси від повінчаних, кромі того які постанови парафіяльні і також пововінчаним видати метричне свідоцтво.

4. Священник кождий має прибрати відповідний день в року і самий зібрати колекту в церкві, сказавши на ту ціль відповідне слово до міссійного фонду.

5. Постановлено виробити міссійні свідоцтва на хрещеня і вінчаня, котрі повинні бути вислані до кождого священника в провінції з підписом Благочинного або Адміністратори.

6. Постановлено видавати орган міссії, що місяця г Едмонтоні фонетикою, бо більша часть православних людий не знають етимології, але в рускім православнім дусі і уникати всяких вуличних лайок, якими переповнені наші газети.

7. На видаване того місячника кождий священник обовязково має зложити десять доларів на Пресовий Фонд і по отриманю пар шого числа занятися збіркою передплати і Пресового Фонду на місячник пд назвою „Канадійский Православний Міссіонар" і відсилати на адресу редакції.

8. Видавцем місячника вибрано тимчасово свящ. А. Кіцюна.

9. Постановлено прийняти міри до того, аби церковні землі, котрих в одній провінції Альберти находиться до 800 акрів, щоби вони були засіяні або на слів або в инший спосіб на користь міссії. До сего мають приложити свої старання священники на місцях.

9. Священники зібрані гроші за хрещеня, шлюби і свої місячні вклади обовязково після кождого 1-го в місяци відсилають на імя тимчасового кассієра о. А. Пизу, почта Шандро, Альта.

Предс. прот. А. Пиза,
Секретар Свящ. А. Кіцюн.

Яка користь може бути із вище сказаних постанов?

Користь може бути велика, если ми духовні як і світскі те зрозуміємо. Примір наведу слідуючий: У нас, в Канаді, після статистики нараховуєтся більших і менших 120 церков, котрі обслугують 32 священники. Кождий священник в року хрестить до сто дітей. Єсли за кожде хрещене буде вплачено до каси міссійної 25 центів, се зробить загальної суми 800 долярів.

Б). Кождий священник вінчає до року найменше 25 пар, що зробить других 800 долярів.

В). Кождий священник вносить 1 доляр на місяць, що робить на рік 384 доляри.

Г). Кожда найменша церковна громада дасть своєї збірки на Міссійний Фонд найменше 10 долярів, що зробить 1,200 долярів. Значить, вся загальна збірка дасть Міссійного Фонду 3,184 доляри.

Д). Тепер наколи би земля була упорядкована котрої в західних трох провінціях находится около 1.500 акрів і акер землі аби приніс лише 2 доляри в користь міссії на рік то отрималобся 3,000 долярів. Де тепер шукати винних, що у нашій міссійній касі вітер віє? Відповідь проста: Винні в тім наші єпископи, священники і ви, братя міряни.

А. Н-н.

Гроші на Міссію.

В першім числі Саміловоґо органа було поміщено, що на Самілову Міссію було зложено 155 долярів на цілн місії було видано 116 долярів. В касі остало 9.20. 20 дол. мав взяти той що зраховуга пр. наборщик. Довгу остало 180.35. Для того аби ти себе народе не питав і знав що то за машинерія, то обовязком Православного Міссіонара єсть тобі тоє пояснити. Діло маєсь так: На 4 Октовра 1925 року тростизи Православної церкви в Едмонтоні зі своїм настоятелем о. Кізюном запросили до Едмонтону Преосвященного Епископа Теофіля з Чікаґо, котрий обіздив приходи по Канаді минувшої осени. Почувши таку диву новину Саміло начав придумувати махінацію й збаламутив декотрих чесних людий всякими підлими, безпідставними брехнями і де котрі люди зложили свою лепту на ту злу ціль. З Едмонтону дало 10 людий. Конечно скажемо, що се не злої волі люди. Се ті люди, що своєю щиростію завсігди дають на всяке добре діло. І се певно була їх перша помилка, що вони дали на зле, але сему вони не винуваті; їх обманено. Голосним є се: чому ті люди не дали, котрі найбільше кричать? Імен їхніх ради їх і жінок та дітей не подаємо, хиба що хто доконче хоче знати, хто найбільше кричить а не дав, нехай зашле в газету „Друг Народа". Там довідається. Свою діявольску думку Саміло доконав і в суботу рано о 11.30 підступом вибрав заборону т.зв. „інджонкшен" проти єпископа Теофіля, яка то заборона була доручена єпископови о годині 8. вечером, коли Владика приїхав із Скоки Лейку треном. Розуміесь, що Владика мусів погинуватися припцисові суддії і 4. Октобра в церкві не служив. Однак ликованиє тої кліки довго не тревало, бо суддія Бек, котрий підписав інджонкшен не хотів зняти і діло пішло далі в суд. 16. Октобра до тої справи засіло 3 судді і в апеляційнім корті судії були старші судії з провінції як: Гарвей, Гайнан і Стюарт. Вони безпідставну справу відкинули, а тоі кошти звалили на тих, що справу начали. Судова справа коштує досить грубо, хоч не знаємо акурат скілько судове засідання та

противний адвокат Філіповского має ті кошта платити за то, що явився головним виновником тої справи давши телеграму через якогось Рубаса із Ню Йорк вибрати інджонкшен Саміли проти єпископа Теофіля. Саміло в своїм справозданню показує, що заплатив 116 долярів, в касі остаа 9.20 а 20 долярів десь недораховано. Винен остався 180.35. Розуміеся міссійна потреба для слабої голови. В другім числі може довідаємося скілько коштує судове засідання і адвокатська фірма Шорт і Кросс, то оголосимо, аби знали всі, що в корті двері задурно не відчиняються. Там де нас не просять, аби ми не пхалися, бо без того можна обійтися. Думаю, тепер буде яснійше для них, що вже дали, або думають дати. Між поганами то воно може уийти, але між православними аби такі штуки відгравалися, то се одна встид перед культурним світом. На добру ціль чоловік завсігди відтягасся, а на дурницю, на гальбу та на славу сатани є і буде. Дійсно часи сегодня люті, коли сила діявола ликує.

На Ріках Вавилоньских.

Той плачевний псалом, який ми чуємо як рік від року наші дяки виспівують нагадуючи плач жидів над рікою Вавилонскою, коли вони сходилися та дивилися на руїни своєго величавого храма, котрий був розрушаний царем Вавилонским Навуходоносором, котрий положив свою желізну руку на жидівскій народ його край та на святині. Жиди, коли сходились в памятний день розрухи свого храма і царства, то разом молились, плакали і клали своїм поработителям.

Свій плачевний жаль по нинішний день вони не забули. Огонь мести захований в жидівских серцях клятвою хоронится по сей день до всего що єсть не-жидівске, а найгірше до всего християнского.

Хоть для нас християн огонь святої мести ховати в своїх серцях покажется противним до нашого вірування і часу для короткозрячого чоловіка, но на ділі бути инакше не може. Покорностію перед злом себе не спасемо. Що булоб наколи би Христос покірно був піддався силі діявола і на жадане діявола був єму, сатані, поклонився? Так перед нами не оден раз подібно баланням сатани просять смиренно поклонитися і ми часом се робимо. Римска Польща богато не хоче від Русскої Галичини, лише відреченяся православної віри своєї нації та низько поклонитися. Цілком нічого странного. Подібне бажане сатани від Христа. Такі самі бажаня потребувала Православна Румунія від Православних Русских Буковинців, що виконала Румунія над нещасним Русским Буковинцем.

Такі самі услівя подали жиди в Россії Православному Русскому народови: ничого другого лише заставили Русскій народ поклонитися чортовій статуї і пляням Маркса. І що прийшло? Земля затряслась, не могли глянути на лице справедливого Бога роспинаємого. Церковна запавіса перестала скривати про образ тайни кривочоїся під жидом тельця тому, що Искупитель простер своє руки на хресті. Завіси не треба і она розірвалась чудом з низу аж до верху. Совершилось сильним голосом візвав Христос із хреста т.є. поклонився чоловік діяволу і виконав єго волю. Поклонився Русский Православний народ силі діявола і вся Русь затряслась. Виконав волю діявольскої пропаганди, убив свого Православного царя по наученю жидів і кров полилась ріками по Руси від краю до краю. Застогнав Рус-

свій народ коли пролив свою кров і в ужасі закричав: совершилось! Земля задрожала, не могла стерпіти. Храми православні, той Русский Сіон, видить в себе не лише церковну занавісу розірвану, але стіни і престоли повилітали від того переляку, що православний народ упав на коліна, виповнюючи волю каїна над своїм меншим рідним братом. Сонце правди перестало світити над Русскою землею. Луна не може дати свого світла через кров, вогонь і куряву диму. В ужасі й трепеті виповненого жертвою, Русский народ начав відступати із своєї землі і бити себе в груди, проклинаючи часи зради в котру він зачислений, против своєї віри, царя і краю. Наглядно загадує висказаний примір Христом в Евангелію про блудного сина нинішне положень Русского народа. Говорится, недавно син світло одітий за масток батька весело проводячий дні з прелюбодійцями, сегодня рад накормити свій жолудок кормом стада, але і того йому не дають.
того ему не дають.

Недавно світло одітий князь, генерал і т.д. котрі проводили время за шампанским з чужоложницями за немилосердно стягнений податок з бідака аби наситити жолудок того, котрий немилосердно нищив Русскій край. Сегодня той, котрий гостился світло з розпусниками, рад наситити своє чрево крайними кормом на чужій земли, но і того єму не дають. Остается одно: вибратись в дорогу скитанія, пригадати собі те, що ти Русскій родився, та ким маєш гинути. До тих, котрі тебе научали творити злу діявольску волю против свого права, царя і церкви, запали в своїм серцю святий огонь мести, з плачем і жалем завір клятвою, що если ти забуде: св. Русь, да буде забута твоя права рука. Єсли ти перестанеш і забудеш себе звати Русским, то нехай твій язик прилипне до гортанки і не дійствує. О! донька жидівска да буде благословенний Богом, той котрий протягне свою руку до твоїх младенців і убе їх окаянних.

Перестанимо грати і веселитися, бо ми на чужій землі. Жиди в своїх віруваниях не завелись й досягли своєї мети. По їх приміру і нам іти в месті за нарушений спокій нашого краю. Ми не сміємо зважати ні нащо! Хто за нами, той з нами. Хто не з нами, той прота нас. Святий огонь мести повинен ненавістю горіти до тих, котрі ставали би перегородою до відбудови нашого царства православної церкви і тихого християнского Русского житя.

А. Н—и.

Пожиточна професія.

Богато наших студентів, котрі кінчать, або начинають свою науку в висших школах, нераз застановляются над питанем: яку для себе взяти ціль науки, аби по окінченю мати добру посаду. Найбільше спиняются на учительстві, менша часть на медицині і здается, що на тім кінчится. Тепер поглянькмо на учительску професію. Єсть учителі, котрим добре живется, десь у місті, там для него несогірше. Возьмім собі учителя в дистрікті на фармах. Рідко де єсть помешканя для учителя а если єсть як те називають помешканем, то те помешкан виглядає гірше ніж у першого ліпшого фармера курник. Єсли фамілійний учитель, то в тім курнику, що називають учителским помешканем, душится учитель зі своєю родиною за ту мізерну плату як то говориться "після угоди". Учитель все старается догодити. Зависимий від усіх. Друге адвокат. Адвокатів сегодня як на небі зорів і всі не мають що робити. Докторів так само не бракує, але та професія ще війде но не кождий в силі сего допняти.

Тепер загляньмо до школи рільничої. Там от майже наших студентів нема, а не забугаймо того, що Канада, се край рільничий,

та до того на широку скалю потребує дорадників рільничої школи. А їх нема. В плеканю худоби та птицини для фармера нема кому дати пораду і сю високу посаду займають прості люди, котрі без найменшої науки, лише із недовгої практики департментом висилаються на фарми котрі найменшої користи принести не можуть нікому, лише живуть. Фармері на тім страшно богато тратять, що не мають агрономів. І ся агрономічна посада чекає на нових агрономів, котрих у нас нема. Друга добра, високо поплатна посада добрих інжинерів, котрих хоч край має, то ще більше потребує а з наших студентів до того не беруться. Отож варто би аби молоді студенти заінтересувалися сими необсадженими посадами а тим самим не будуть сидіти по учительских задушливих курниках, а будуть завсігди на свіжім повітрю, що поможе Вам набіть у фізичнім здоровлю.

Симпатик Студентства.

Від Редакції

Проситься о.о. Духовних, Поважаних Учителів, та цілий загал наших Русских людий в Канаді, давати свої дописі до "Православного Міссіонара" про життя Русской Православної Церкви, та її народа.

Дописі проситься писати атраментом, на одній стороні паперу примірного характеру, без нападів на других, та розборчивого писання.

На Пресовий Фонд "Канадійского Православного Міссіонара" зложили слідуючі жертводавці

Шандро.—Благочинний Альберти Прот. Александер Пиза $10.00
Смоки Лейк.—Св. Іван Хруставка .. 10.00
Восток—Св. Николай Левко 10.00
Шепинці.—Ієром. Сергій Брутскій .. 10.00
Бояни.—Св. Василій Кохан 10.00
Сочава.—Св. Антоній Зіменов 10.00
Летбридж.—Св. Михаіл Балека 10.00
Едмонтон.—Св. Александер Кіаюн .. 10.00
Мендер.—Св. Андрій Кокольскій 10.00

Редакція Православного Міссіонара складає сердечну подяку своїм жертводавцям, та свято вірить, що по приміру священиків в Альберті підуть священики других провінцій вперед, а за священиками підуть наші православні громадяни. Кожда найменша жертва буде поміщена на сторінках "Православного Міссіонара".

РЕДАКЦІЯ.

Кождий Православний чоловік по отриманню першого числа "Канадійского Православного Міссіонара" повинен зараз поспішитися з передплатою, та если позволяє фінансовий стан, то залучити щось на Пресовий Фонд, за що Редакція наперед складає сердечну подяку своїм передплатникам, та жертводавцям.

ЗАМЕРЗЛО 300 ДІТЕЙ

Харбінска "Зоря" подає, що большевицьке правительство згромадило 300 дітей арештованих за злочиньства. Дітей везено в неогріваних вагонах до міста Воронежа. Дорогою діти голодні, неодягнені замерзли всі як оден. Таких жертв не сотні а цілі міліони за нинішного жидівського урядовання.

ІСПАНСЬКА ІНФЛЮЕНЗА В РОССІЇ

Іспанська інфлюенза сегодня в Россії заатакувала міліони населення, котре гине тисячами денно. Саме місто Москва має сегодня зарегістрованих 47 тисяч слабих на флю.

Зачуваємо, що наші славні Лемонтці беруться до гарного діла; хочуть будувати у себе в містечку Православну церков, Народний дім, та помешкання парохіяльне для священика. Боже допомагай в добрім ділі!

МІССІІ

На кольонії Вастео в церкві Православній відбудеться Міссія у вівторок 23. марта. Проситься доооличних парафій прийти до нас, та розділити з нами наше торжество великого посту. На торжестві будуть всі священики з Альберти.

За Комітет Св. Николай Левкс

Міссія в Православній Румунско-Буковинскій церкві на кольонії Бояни; в четвер 30. марта. Прибудуть священики з цілої провінції. Запрошуемо доокoличні парафії прибути на сей для нас великий день, та спільно вознести наші молитви перед престол Всевишнього.

За Комітет Св. Василій Кохан.

КАНАДІЙСКА ПРАВОСЛАВНА РУССКА МІССІЯ

Канадійску Прагославну Русску Міссію возглавляє Архиепископ Платон Метрополит Канадійский і Сіверо-Американский, находячийся в Злучених Державах **15 East. 97 St. New York.** В Канаді находиться Метрополичій Адміністратор Протоєрей Александер Вечеславов, з осідком в **Mapple Creek. Sask.** В кождій провінції є поставлений на місци благочинний, через котрого ведуться зносини з висшою духовною властію. В Канадійскій Православній Міссії находиться два Архимандрити, три Протоєрей, чотири Ігумени, двайцять-три радових священиків, котрі обслугують 123 церкві находячіся в Канаді.

ЕДМОНТОН

Православна Русска церков в Едмонтоні побудована трудами Русских людей з Россії, Буковини і Галичини 1908 року. Строїтелем церкви був Протоєрей Якiв Корчинский, находячийся сегодня в Россії під большевицьким режімом без куска хліба і просить помочі. Адрес Корчінского **вулици Літейная, дім № 12 Херсон, Russia.** Сегодня находиться настоятелем церкви в Едмонтоні свящ. Александер Кізюн уже через сім літ. При церкві находиться любительський хор під управою Александра Николаєвича Нізова, котрий окінчив в Москві співацьку консерваторію. Должність Псаломщика повнить при церкві молодий студент Іван Федорович Лопушанский. При церкві находиться Русска школа, котру веде настоятель церкви. В церкві находиться 105 членів, котрі свої членські вкладки виплачують кождого року по $6.00. Богослуження в церкві по більшій части служиться на двох мовах: славянскій і грецкій, бо до церкви приходить богато Греків, котрі покищо немають своєї церкви. В церкві Богослуження відправляється кождої неділі. Адрес священика: **9572—101 Ave. Edmonton,** Телефон 1850

ПЕРЕХІД СЛУЖБ БОЖИХ НА МІСЯЦЬ МАРТ.

Свящ. Александер Пиза.

7. Марта, Неділя Мясопустна — Шандро.
14. Марта, Неділя Сиропустна — Кагвін.
21. Марта, Неділя 1. В. Посту — Діджарлей.
28. Марта, Неділя 2. В. Посту — Шандро.

Свящ. Іван Хруставка.

7. Марта, Неділя Мясопустна — Смоки Лейк
14. Марта, Неділя Сиропустна — Едвард.
21 Марта, Неділя 1. В. Посту — Пакан.
28. Марта, Неділя 2. В. Посту — Смоки Лейк

Свящ. Антоній Зіменов.

7. Марта, Неділя Мясопустна — Кісілево.
14. Марта, Неділя Сиропустна — Буковина.
21. Марта, Неділя 1. В. Посту — Лужани.
28. Марта, Неділя 2. В. Посту — Сочава.

Свящ. Андрій Кокольский.

7. Марта, Неділя Мясопустна — Ворвік.
14. Марта, Неділя Сиропустна — Чіпмен.
21. Марта, Неділя 1. В. Посту — Шипиківці.
28. Марта, Неділя 2. В. Посту — коло Мондер
30. Марта, Св. Олексія — місто Мондер.

Свящ. Александер Кізюн.

В Едмонтоні кождої неділі відправа в церкві Св. Вм. Варвари.

Чи нас має інтересувати політика?

Знаємо, що церков повинна бути далека від політики. Чому? Тому, що до церкви Православної належить богато людий всяких націй, та політичних переконань. Священик найбільшу помилку робить наколи з церковної амбони чіпає політику. Такого священика одна сторона дуже любить, друга сторона иншого переконання о стілько само зневажає, а без сего можна обійтися.

Наколи священик оминає Евангеліє і начинає хвалити або ганити одну або другу політичну партію, то се не священик, а партійний аґен в реверенді та фелоні.

До сего священик допускатися не повинен. Поза церквою вільно кождому належати до одної або другої партії. Котра партія найлучша? На се відповідати є тяжко. Всі партії на купу, се є одна партія, котра приймає всякі міри до того аби удержатися і мати правительственну диктаторську власть у своїх руках.

Перед виборами всі партії одна наперед другої хоче догодити народові, дещо роблять, а більше обіцяють на пізнійше. А як уже по виборах, то ніхто собі не морочить голови приобіцяними справами. Отож кождий член на коли приходить голосувати, то не повинен іти за голосом якогось аґента, а дати голос свій на свого чоловіка недивлячись якої він партії. Ми православні люди конечно як і прочі належимо до всяких партій. Отож повинни у всякі партії старатися мати свого кандидата, а тоді як упаде фермерський або консервативний кандидат, то затримається ліберал або незавнисимий. А все для нас честь наколи будемо мати своїх послів. Отже зачуваємо, що наші люди кандидують: на Вікторія дистрік Василь Пилипівський а на Вітфодр Николай Гревул. Ми зі здорової душі желаємо видіти сих людий на посольських кріслах. Хоч мало знаємо їх, но віриио, що сі люди певно мають уже значіння у народа, що народ їхню кандидатуру підтримує. Ми славяне, скілько нас є в Канаді, то нам пора давно мати своїх сенаторів в Домінії. Но через нашу національну і релігійну гризню, то місце забирали між нами чужі, котрі для нас ладнають не життя, а смерть. Отож наколи приходиться дати свій голос виборчий, то заперестаньмо між собою гризтися а всі як один даймо голос на наших кандидатів, і віримо, що наш народ не упаде так низько, щоби голосував на чужих, бо преців-же якась честь є у нашого народа.

БЕЗПАРТІЙНИЙ.

РУССКА ПРАВОСЛАВНА БУРСА В ЕДМОНТОНІ

Русский Православний народ в Альберті має свою бурсу. Через два послідні роки бурса яко школа не їстнувала і будинок був вирентований. На 1926 рік з початком шкільного року бурса яко школа буде отворена. Настоятелем бурси вибраний остався Г-н Роман Саміло. Хто желає післати до школи свого сина або дочку повинен завчасу віднестися до настоятеля на адресу: **R. Samilo, P. O. Star, Alta.,** щоби знати скілько буде дітей. Тоже слідіть за конкурсом в "Православному Міссіонарі" на 1926 рік.

З достовірного жерела знаємо, що в Канаду в короткім часі прибуде православний епископ котрий осяде в Канаді і буде пильнувати Канаду а не Ню-Йорку, як се було до сего часу. З листа Преосвященного Теофіля довідуємося, що мавби бути сим новим епископом для Канади бувший Архимандрит Арсеній Чеховців, котрого Канада дуже добре знає. Так чи инакше, то епископ новий прибуде з Европи. Хто ним буде, напишемо пізнійше.

На 7. мрта в Сремских Карловцях в Сербії, відбудется засідане Русского Православного Синода під предсідательством Кіевского Митрополита Антонія (Храповіцького). Для нас в Америці і Канаді сей собор дуже важний.

Зачуваємо, що наші Русскі ґтікачі, котрі прибули до Канади минувшого року і осіли на північ від Ветаскивін, почта Піджен Лейк, берутся до гарного діла. Зложили гроші і наколи сніг злізе начинають строїти православну церков. Боже допомагай.

РОБІТНЯ

Артистично-Малярска

Викoнуюю всі роботи, котрі входять в обсяг малярської штуки як:

Образи олійними красками в ріжних розмірах, Коругви, Процесійні образи і Хрести. Плащеницi, Іконостаси, Кіvоти і пр.

Спеціяліст мальовання церков стилево на спосіб старокраєвий. Також малюю сценерії для Аматорських Кружків.
Всі повисше згадані роботи викінчую артистично і на час, за котрі гарантую.
Роботу виконую по дуже умiркованих цінах.
Замовлення прошу слати на адресу:

P. Lipinsky
9334 - 104 Ave
EDMONTON, ALTA
Phone 5237

Брати Шеремети

Архітектори та контрактори церков, шкіл та взагалі добрих будинків.

Тоже виконують всякі різбярські роботи до церков як: Іконостаси, Кіvоти, та все друге, що входить до дерев'яних церковних робіт.

Виготовляємо всякі плани.

Удавайтеся до:

SHEREMITA BROS
10528 - 96 Str. EDMONTON

Ризниця

В нашій ризниці можете дістати все, що лишо входить в обсяг Православної церкви як: Фелони, Хоругви, Плащаниці, образи на полотні або на папері, Чаші, Павуки, Кадильниці, Хрести всякого рода, Світла, Ладан до Кадила Старокраєвий.
У нас дістанете тамше чим в других складах.
Пишіть на адресу:

Ryznycia
9572 - 101 Str. Edmonton, Alta.

УВАГА
Старокраєві Православні Календарі з повним церковним уставом на 1926 рік, з богатою історією давних, та нинішних подій в Карпатскій Руси. Ціна примірника 75ц.
Проситься слати замовлення:
Rev. A. Kizium 9572—101 Ave. Edmonton

Канадійскій Православний Міссіонер

Canadian Orthodox Missionary

РІК I. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 10 АПРІЛЯ, 1926. № 2.

Канадійский Православний Міссіонар
Орган Православної Русской Церкви в Канаді.
Виходить кождого 10. в місяцю.
Передплата $1.00 на рік.

9572—101 Avenue
Edmonton, Alta.,
Canada

Шедше научите вся языки... (Мат, 28)

Canadian Orthodox Missionary

Organ Russo-Greek Orthodox Church of Canada

9572—101 Avenue
Edmonton, Alta.,
Canada

Зміст:

Сообщенія Місійні 18
Шептицкій про Злуку з Римом 20
Кафтолик 21
Памятай, що ти чоловік 22
Православним людям в Канаді 24
До Молодіжи 25
Місія на кольонії Вастео 26
Порядок Богослужень 27
Виказ Жертв на Пресовий Фонд .. 29